

Sygn. akt: I C 89/17 upr.

WYROK ZAOCZNY W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 11 maja 2017 r.

Sąd Rejonowy w Jędrzejowie I Wydział Cywilny w składzie następującym:

Przewodniczący:	SSR Katarzyna Wysoczyńska
Protokolant:	st. sekr. sądowy Dagmara Pałka

po rozpoznaniu w dniu 11 maja 2017 r. w Jędrzejowie na rozprawie

sprawy z powództwa P. Niestandaryzowanego Sekurytyzacyjnego Funduszu Inwestycyjnego Zamkniętego we W.

przeciwko E. C.

o zapłatę

oddala powództwo

Sygn. akt I C 89/17 upr.

UZASADNIENIE

WYROKU ZAOCZNEGO z dnia 11 maja 2017 roku

W dniu 28 lutego 2017 roku do tutejszego Sądu wpłynął pozew P. Niestandaryzowanego Sekurytyzacyjnego Funduszu Inwestycyjnego Zamkniętego we W. przeciwko E. C. o zapłatę kwoty 424,47 zł z ustawowymi odsetkami za opóźnienie i kosztami procesu. W uzasadnieniu swego żądania strona powodowa wskazała, że wierzytelność przeciwko pozwanej nabyła od (...), który zawarł z pozwaną w dniu 9 maja 2013 roku umowę pożyczki o nr (...). Strona powodowa wskazała nadto, że umowa przelewu wierzytelności została zawarta w dniu 31 marca 2016 roku, a na kwotę dochodzoną pozewem składają się kwota 400 zł tytułem należności głównej oraz kwota 24,47 zł tytułem odsetek.

Sąd ustalił co następuje:

Strona powodowa oraz (...) zawarły w dniu 31 marca 2016 roku umowę przelewu wierzytelności. W ramach umowy strony ustaliły, że P.Niestandaryzowany Sekurytyzacyjny Fundusz Inwestycyjny Zamknięty we W. nabywa od (...) wierzytelności objęte załącznikiem nr 5.

Dowód: umowa (k. 8-11).

W wydruku w formie tabeli z listy wierzytelności, wskazano dane E. C. oraz kwotę 500 zł jako zadłużenie i nr identyfikacyjny klienta, a także datę zawarcia umowy.

Dowód: wydruk (k. 12).

W piśmie bez daty powiadomiono pozwaną, że strona powodowa nabyła wierzytelność przeciwko niemu od (...).

Dowód: pismo (k. 13v).

W dniu 14 lutego 2017 roku został sporządzony wyciąg z ksiąg rachunkowych P. Niestandaryzowanego Sekurytyzacyjnego Funduszu Inwestycyjnego Zamkniętego we W. reprezentowanego przez (...) Towarzystwo Funduszy Inwestycyjnych S.A., w którym wskazano, że w księgach Funduszu widnieje zadłużenie przeciwko E. C. z umowy pożyczki nr (...) w kwocie 424,47 zł.

Dowód: wyciąg z ksiąg rachunkowych (k. 7).

Sąd zważył co następuje:

W ocenie Sądu powództwo nie jest zasadne.

Zgodnie z art. 509 §1 kc wierzyciel może bez zgody dłużnika przenieść wierzytelność na rzecz osoby trzeciej, chyba, że sprzeciwiałoby się to ustawie, zastrzeżeniu umownemu albo w szczególności właściwości zobowiązania.

Na podstawie wskazanego przepisu przelew wierzytelności jest umową, na podstawie której dotychczasowy wierzyciel przenosi wierzytelność ze swojego majątku do majątku osoby trzeciej, a przedmiotem przelewu jest wierzytelność istniejąca, którą cedent może swobodnie rozporządzać i która jest w dostateczny sposób oznaczona (zindywidualizowana). W tym zakresie konieczne jest wyraźne określenie stosunku zobowiązaniowego, którego elementem jest zbywana wierzytelność. Wymaga się zatem oznaczenia stron tego stosunku zobowiązaniowego oraz przedmiotu świadczenia (wyrok Sądu Apelacyjnego w Białymstoku z dnia 15 października 2015 roku sygn. akt I ACa 492/15 LEX nr 184218; wyrok SN z dnia 11 maja 1999 r. III KKN 423/98 Biuletyn Sądu Najwyższego 2000/1 str. 1).

W ocenie Sądu obowiązkiem strony powodowej było wykazanie, że pozwana zawarła z pierwotnym wierzycielem ważną umowę pożyczki oraz że P. Niestandaryzowany Sekurytyzacyjny Fundusz Inwestycyjny Zamknięty we W. nabył tą konkretną wierzytelność przeciwko pozwanej.

Podstawą dochodzenia przeciwko pozwanej kwoty objętej żądaniem w ocenie strony powodowej jest umowa przelewu wierzytelności, wyciąg z ksiąg rachunkowych Funduszu oraz wydruk k. 12.

W ocenie Sądu te trzy dokumenty nie są wystarczające do uznania, że strona powodowa nabyła konkretną, zindywidualizowaną wierzytelność przeciwko pozwanej, wskazaną w pozwie, a nadto nie stanowią dowodu istnienia samego zobowiązania pozwanej.

W uzasadnieniu wskazanego już orzeczenia z dnia 15 października 2015 roku sygn. akt I ACa 492/15 Sąd Apelacyjny w Białymstoku wskazał, że „w żaden sposób nie da się wywieść faktu nabycia przedmiotowej wierzytelności z wydruku zawierającego tabelkę, w której zamieszczone są dane pozwanego i inne informacje, a wydruk ten, niepodpisany przez strony umowy cesji, z całą pewnością nie jest też załącznikiem do tej umowy i w żaden sposób nie potwierdza, że przedmiotem przelewu wierzytelności względem pozwanego jest konkretna wierzytelność”.

Akceptując w całości wskazane przez Sąd Apelacyjny uwagi, Sąd doszedł do przekonania, że ogólna umowy sprzedaży wierzytelności i wydruk - tabela (k. 12), a także wyciąg z ksiąg rachunkowych, nie stanowiły wystarczających dowodów przemawiających za zasadnością żądania strony powodowej.

Jeżeli chodzi o umowę przelewu wierzytelności to ma ona charakter ogólny, nie wynika z niej, że faktycznie strona powodowa nabyła jakąkolwiek wierzytelność przeciwko pozwanej. W ocenie Sądu uzupełnieniem umowy przelewu wierzytelności jest załącznik nr 5 do tej umowy, obejmujący konkretne wierzytelności objęte umową. Załącznik ten ma istotne znaczenie albowiem konkretyzuje przedmiot umowy przelewu wierzytelności. W ocenie Sądu tylko umowa przelewu wierzytelności i załącznik do niej łącznie mogłyby być niewątpliwym dowodem na to, że strona powodowa nabyła konkretną wierzytelność przeciwko pozwanej z umowy nr (...) z dnia 9 maja 2013 roku.

W ocenie Sądu, przy uwzględnieniu rozważań wskazanych w uzasadnieniu wskazanego wyżej orzeczenia Sądu Apelacyjnego, dowodem potwierdzającym nabycie wierzytelności przeciwko pozwanemu ze wskazanej w pozwie umowy pożyczki, nie mógł być wydruk z k. 12. W szczególności należy wskazać, że wydruk ten nie został podpisany przez strony umowy, nie wiadomo także kiedy został sporządzony i przez kogo.

Nadto sam wyciąg z ksiąg rachunkowych funduszu (k. 7) nie mógł być dowodem potwierdzający wysokość wierzytelności i nabycie konkretnej wierzytelności przeciwko pozwanej z umowy z dnia 9 maja 2013 roku nr (...). Należy zważyć, że sam wyciąg z ksiąg rachunkowych funduszu nie korzysta z waloru dokumentu urzędowego, a jedynie jest dokumentem prywatnym potwierdzającym określony zapis w księgach rachunkowych funduszu (wyrok TK z dnia 11.07.2011 roku P 1/11 (...) Seria (...) 2011 nr 6 poz. 53; wyrok Sadu Apelacyjnego w Białymstoku z dnia 25 lipca 2015 roku I ACa 824/14 legalis 1213577).

Zapis z ksiąg rachunkowych bez odniesienia do konkretnych dokumentów, w tym wypadku umowy sprzedaży wierzytelności i szczegółowego załącznika do niej, a także źródła istnienia samego zobowiązania pozwanego, nie mógł być dowodem przemawiającym za zasadnością żądania pozwu.

Wreszcie należy wskazać, że strona powodowa, mimo wezwania, nie przedłożyła samej umowy pożyczki, a zatem brak było możliwości weryfikacji wysokości żądania strony powodowej, nie wiadomo było bowiem jaka kwota była objęta umową pożyczki i jakie były zasady jej udzielenia.

Mając powyższe na uwadze Sąd doszedł do przekonania, że strona powodowa nie udowodniła w sposób nie budzący wątpliwości, że nabyła konkretną wierzytelność przeciwko pozwanej z umowy z dnia 9 maja 2013 roku nr (...), nie udowodniła wysokości swego żądania i wreszcie nie udowodniła istnienia samego zobowiązania pozwanej.

Z uwagi na powyższe powództwo oddalono.